

**Aceasta este prima parte a poveștii.
Citiți-o și apoi creați-o!**

DESPRE MUȘCAREA NASURILOR

Lisa stătea pe zidul grădinii cu prietenele ei; sprâncenele îi erau încruntate.

"Eu n-aș suporta", a spus Trudie, o colegă de școală din Viena.

"Ce tupeu are – să vină aici cu fața ta!,,

"Ei bine, ce pot să fac?", a întrebat Lisa furioasă.

"Arată-i-o", a sugerat Monica.

"Cel mai bun lucru este să-i muști nasul", a sfătuit-o Christine. "Atunci ai scăpat de cauza problemei dintr-o singură lovitură!"

În timp ce vorbea, își legăna ușor picioarele.

"Îmi strică vacanța așa", a mormăit Lisa cu amărăciune.

"Dar nu se poate împotrivi", remarcă Steffie cu fața dolofană.

"Dacă ar veni cineva și ar arăta ca mine, eu...,,

Trudie a râs.

"Sigur nu crezi că cineva ar fi atât de idiot încât să arate ca tine!" Steffie s-a îmbufnat.

Celelalte au râs. Chiar și Lisa a zâmbit un pic.

Apoi a sunat gongul.

"E vremea hrănirii animalelor sălbatice!" a strigat Christine. și fetele au sărit jos de pe perete.

Notează cele mai importante informații din text!

Notițele pot fi sub formă de: hartă mintală, tabel, desene, etc.